«Fins ara dormia en una fàbrica abandonada. Aquí hi estic molt millor»

Els disset llits del nou espai per als sense sostre habilitat a les Sarraïnes de Girona s'omplen cada nit

L´Adel fent-se el llit on dormirà a les Sarraïnes

Són les vuit del vespre i davant la porta de les Sarraïnes ja hi ha uns vuit indigents que s'esperen. Fan cua per poder dormir en algun dels disset llits que hi ha dins aquest espai del Barri Vell. Si no volen, ni tan sols han de donar el seu nom. Entren, agafen mantes i llençols i escullen un lloc a les lliteres o als matalassos que hi ha a la sala. Després van a menjar a La Sopa o sinó els voluntaris que gestionen l'espai els ofereixen cafè calent i galetes. A les onze s'apaguen els llums, tot i que ja n'hi ha que fa estona que dormen.

D'ençà que l'Ajuntament de Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/ajuntament-de-girona.html] va obrir aquest espai perquè els sense sostre hi passin la nit durant els mesos de fred més intens, no hi ha cap matalàs que quedi buit. Les Sarraïnes està obert per a aquells indigents que han rebutjat qualsevol ajuda i l'única norma per poder-hi dormir és ser respectuós amb els altres.

L'Adel té 37 anys, és del Marroc i en fa uns quinze que va arribar a Girona. S'expressa a batzegades en un castellà poc fluid, que reflexa que no ho ha tingut gens fàcil. Explica que porta temps dormint al carrer –"a qualsevol lloc", precisa- i que quan baixaven les temperatures, no tenia cap altra opció que passar fred. "Així és la vida", diu amb resignació.

Aquests últims mesos, l'Adel passava les nits en una de les naus abandonades de la carretera Barcelona. Des de fa una setmana, però, dorm a les Sarraïnes. "Fins ara quan arribava el fred l'aguantava com podia; aquí hi estic molt millor", admet. Si hi ha lloc, hi pot estar fins a les vuit del matí de l'endemà i dormir calent.

L'Adel és l'únic dels sense sostre que accedeix parlar a cara descoberta. La resta dels indigents que van arribant a les Sarraïnes declinen explicar res. Agafen allò que els cal per fer-se el llit, alguns parlen un moment amb els voluntaris i després tots entren cap a dins per passar-hi la nit.

En aquest espai del Barri Vell hi ha dues sales. A l'habitació del fons és on hi ha els llits. Inicialment, quan va obrir a principis de gener, hi havia dotze places repartides en lliteres. Ara ja en són disset, que ocupen tot l'espai.

A l'entrada, en un racó, hi ha una pila de mantes. Abans d'entrar a l'habitació i fer-se el llit, cada usuari agafa les que vol. També és aquí on recullen els llençols –que els hi donen els voluntaris- i tenen opció de prendre un cafè i unes galetes.

A les Sarraïnes no es fan preguntes. A diferència de La Sopa, per anar-hi a dormir, els indigents no han d'acreditar res ni tenen obligació de sotmetre's a un seguiment per part de Serveis Socials. De fet, si no es vol, ni tan sols és necessari donar el nom.

L'única norma per poder dormir a les Sarraïnes és el respecte. De fet, així ho recorda un paper escrit en bolígraf a la pissarra on també hi ha els noms dels voluntaris que, per torns de dos, atenen els sense sostre durant els set dies de la setmana. "Si ens respectem guanyem, tots", diu l'escrit.

Aquesta nit, els toca el torn a en Hassan i en Moussa. De pare iraquià i mare marroquina, en Hassan explica que moltes vegades fa "una mica" de psicòleg amb els indigents. Diu que, abans que res, s'ha "d'estar tranquil" i tenir "molta educació" amb els usuaris de les Sarraïnes. I agraeix que l'Ajuntament hagi obert un espai com aquest, perquè és "una gran ajuda" per als sense sostre durant els mesos en què els termòmetres es desplomen.

Per poder crear una relació de confiança amb els indigents, molts voluntaris de les Sarraïnes també s'havien trobat en una situació similar. En Moussa, per exemple, va ser usuari de La Sopa durant dos anys. "Conec la realitat d'aquells qui venen; som aquí per ajudar la gent que dorm al carrer i no tenen lloc on dormir", explica.

Les Sarraïnes, situat al davant dels Banys Àrabs, va obrir el passat 10 de gener. L'espai destinat als sense sostre es mantindrà fins al 15 de març, quan el fred ja comenci a remetre. D'ençà del primer dia, però, cada nit s'omple.

De fet, en Hassan ja diu que si hi hagués un altre espai així a la ciutat, també estaria ple. "Si fos possible que n'obrin un altre, perquè és una gran ajuda", desitja el voluntari.

A Girona hi ha entre 100 i 125 persones sense sostre que dormen a la intempèrie, en caixers, portals, naus abandonades o espais ocupats. Són les que, sovint, rebutgen les ajudes o entrar dins aquells programes que tenen com a objectiu que acabin deixant el carrer.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/02/07/fins-ara-dormia-fabrica-abandonada/894530.html?utm_source=rss